

[Bækgaard.]

det i samme Grad bundet i et Ønske fra Producenterne, men til Gengæld saa maaske i noget højere Grad fra Eksportørernes og de specielt sagkyndiges Side — naar jeg nævner „specielt sagkyndige“, tænker jeg paa de Folk, vi har som, hvad skal jeg sige, Lytteposter i Udlandet, for at de kan være os til Hjælp ved vor Afsætning ved det Kendskab, de har til Forholdene —, og det maa vi naturligvis ogsaa tage Hensyn til.

Naar Æggene ikke tidligere er kommet ind under lignende kvalitetsbestemmende Kontrol, er der vel nok flere Grunde dertil. For det første den, at Æggene i sig selv er en mere ensartet Vare, og at den ikke kræver nogen Viderebehandling fra Producentens Side; man kan vel snarere sige, at naar man undgaar Mishandling, er det et ensartet Produkt. For det andet, at Bedømmelsen af Varens Kvalitet sikkert er vanskeligere at foretage, efter at en Mishandling, mere eller mindre stærk, har fundet Sted. Der kunde ogsaa nævnes andre Grunde, men jeg skal indskrænke mig hertil.

Vi begyndte at lovgive paa dette Omraade i 1925 og i 1928, og med lidt Udvidelse i 1931, og Forslaget her søger igen at gaa lidt videre. Jeg har nævnt den væsentligste Udvidelse, nemlig Kvalitetsbetalingen. Dette kan der fornuftigvis ikke indvendes noget imod, for saa vidt man er i Stand til at foretage Bedømmelsen og Kontrollen tilfredsstillende. Efter min Mening er det det Spørgsmaal, der drejer sig om, om det kan gøres tilfredsstillende, saaledes at der ikke sker Uretfærdigheder.

Der er ogsaa andre nye Bestemmelser, f. Eks. §§ 4 og 8. § 4 omhandler Transport af Æg samt Indretning og Renholdelse af de Lokaler, hvori Æg samles til Salg. § 8 omhandler Kontrol med Avlsmaterialet og Rugeriernes Forhold. Jeg ved ikke, om Ministerens Beføjelse til saa stærke Indgreb er nødvendig. Det er for øvrigt en mærkelig Beføjelse, Ministeren ønsker sig givet gennem dette Forslag; jeg tror, der kan tælles over 30 Steder i de 11 Paragraffer, hvor „Ministerens bemyndiges“.

Der er dog et Omraade, hvor Ministerens Forpligtelse falder bort trods den udvidede Ret til at handle. I § 9, 2det Stykke, omhandles saaledes en delvis Anvendelse af de opkrævede Afgifter til Oplysning og Agitation. Af de Udgifter, som bruges til dette Formaal, har Staten i Henhold til tidligere Lov skullet refundere en Del, og jeg ved ikke, om det er rigtigt, at denne Refusion falder bort, naar det er Ministeren,

der i saa høj Grad har Bestemmelsesretten; men det er maaske noget, der nærmere kan overvejes.

Af disse mine Udtalelser vil det fremgaa, at der er visse Enkeltheder i Lovforslaget, som jeg og mit Parti ønsker nærmere overvejet, medens Hovedformalet har vor fulde Sympati. Vi ønsker derfor — og jeg forstaa ogsaa, at det er Hensigten — at faa Forslaget underkastet en Udvalgsbehandling, men vi vil gerne være med til at fremme Lovforslaget.

Rahbek: Naar Fjerkræholdet har faaet saa stor Betydning for mange Landbohjemms Økonomi, som Tilfældet er, er Grunden her til vel nok først og fremmest den, at Adgangen til Produktionsforøgelse har været spærret paa saa at sige alle andre Omraader. Der er for mig ingen Tvivl om, at det er den Chance, der har ligget i en Udvidelse af Fjerkræholdet, der har muliggjort, at Tusinder af navnlig mindre Landbohjem har reddet sig nogenlunde over de store økonomiske Vanskeligheder, som Erhvervet har været ude for i de senere Aar. Nu kunde man jo have frygtet, at saa stærk en Forøgelse af Produktionen vilde have skabt Vanskeligheder for Afsætningen af Produkterne, i alt Fald til lønnende Priser, men glædeligvis er det gaaet rigtig godt, Priser og Afsætningsforhold maa jo fremdeles betegnes som tilfredsstillende. Vi ved imidlertid af Erfaring fra andre Omraader inden for Landbrugseksporten, at skal denne heldige Udvikling fortsættes, maa vi bestræbe os for, at Betegnelsen „dansk“ ogsaa for disse Varer af vore Kunder opfattes som en Garanti for, at Varerne er førsteklasses, og ud fra disse Betragtninger kan vi fra vort Partis Side tilsige en villig Behandling af de foreliggende Forslag.

Forslaget om Udførsel og Indførsel og Forhandling af Fjerkræ betyder ikke tilnærmelsesvis saa meget i Penge som det andet Forslag, Hovedforslaget om Æggene. Betydningen heraf kan man vel sige er af indirekte Art, idet en hurtig Udskiftning af Fjerkræbestanden er en væsentlig Betingelse for Ægproduktionens Rentabilitet. At der dog ogsaa er Penge heri, viser Udførselsstatistikken, idet der sidste Aar her fra Landet blev udført slagtet Fjerkræ for et Beløb af ca. 5¼ Mill. Kr., og hvis man regner, at Værdien af det, der afsættes paa Hjemmemarkedet, er noget lignende, kommer vi jo alligevel op paa et Beløb paa en 10—11 Mill. Kr., og det er dog et ikke helt ringe Beløb. Jeg prøvede at gaa tilbage i Statistisk Aarbog for at se, hvor stærk